

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200142
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619200142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXX/XX, proti žalovanej: O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., V. D. XXX/XX, o zaplatenie 566,80 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 4C/1/2019 -56 zo dňa 21. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o povolení plnenia dlhu žalovanou v mesačných splátkach vo výške 100,- eur **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 545,20 eur v mesačných splátkach vo výške 100,- eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, s účinnosťou od 01.06.2020, do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za žalobu 32,50 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žaloba je podaná dôvodne, ale nie v celom rozsahu. Pri rozhodnutí vychádzal z toho, že žalovaná bola právoplatne odsúdená v trestnom konaní vedenom na súde pod sp. zn. 2T/78/2017 za prečin výtržníctva, ktorého sa dopustila tým, že napadla žalobkyňu v P. na Q. ulici dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 20.00 hod. tak, že ju pravou rukou 1x udrela do oblasti tváre na pravé líce, ktorým konaním spôsobila žalobkyni zlomeninu nosových kostí bez posunu. Právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu o tom, že žalovaná spáchala trestný čin je súd podľa § 193 veta tretia CSP viazaný aj v tomto civilnom sporovom konaní, a teda právoplatným odsúdením žalovanej v trestnom konaní bol preukázaný základ nároku žalobkyne na náhradu škody, pretože žalovaná podľa právoplatného rozsudku porušila právnu povinnosť a preto podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu, ktorú tým spôsobila. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 556,80 eur, ktorá pozostáva zo sumy 364,80 eur predstavujúcej náhradu za bolestné a zo sumy 202 eur za zakúpenie a vyhotovenie nových okuliarov. Žalovaná bola právoplatne odsúdená za to, že žalobkyňu udrela a spôsobila jej zranenie a to zlomeninu nosových kostí bez posunu, za ktoré zranenie stanovil bodové ohodnotenie bolestného znalec v trestnom konaní vo výške 20 bodov. Podľa § 5 ods. 2 zák.č. 437/2004 Z.z výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1 za 1 bod. Kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu škody je rok 2015, pretože

žalobkyni nárok na náhradu škody vznikol v roku 2016. Podľa § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S02622-OL-2015 z 13. mája 2015 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2015, je výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2015 za jeden bod 17,16 eur. Nárok žalobkyne na náhradu škody za bolestné preto súd považoval za preukázaný do výšky 343,20 eur / 20 bodov. x 17,16 eur/. Žalobkyňa si uplatnila nárok na bolestné v sume 364,80 eur, pričom vychádzala z hodnoty 1 bodu 18,24 eur, čo je však náhrada za 1 bod stanovená pre rok 2017. Súd prvej inštancie považoval za preukázaný nárok žalobkyne na náhradu škody aj v časti o zaplatenie sumy 202 eur za zakúpenie a vyhotovenie nových okuliarov, ktoré jej pri útoku žalovanej spadli na zem a následkom pádu boli poškodené. Zo žalobkyňou predložených dokladov vyplýva, že žalobkyňa si v júni 2016 dala vyhotoviť okuliare, za ktoré zaplatila sumu 202 eur. Súd preto považoval nárok žalobkyne za preukázaný v časti o zaplatenie sumy 545,20 eur / 343,20 + 202/. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 21,60 eur / uplatnená suma spolu 566,80 eur - priznaná suma 545,20 eur/. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni túto sumu v mesačných splátkach vo výške 100 eur vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od 01.06.2020 do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Splátky navrhované žalovanou nebolo možné akceptovať, pretože napriek tomu, že náhrada škody nepredstavuje vysokú čiastku, jej splácanie by pri navrhovaných splátkach trvalo neprimerane dlho, niekoľko rokov. Keďže ide o náhradu škody spôsobenú na zdraví, ku ktorej došlo ešte v roku 2016, súd nepovažoval navrhované splátky najmä s prihliadnutím na vek žalobkyne za adekvátne a primerané. Nakoľko je žalobkyňa, ktorá bola v konaní úspešná, podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov oslobodená od platenia súdnych poplatkov, súd prvej inštancie podľa § 2 ods. 2 uvedeného zákona uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 32,50 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v spore úspešná súd náhradu trov konania nepriznal, lebo si náhradu trov konania neuplatnila.

3. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bolo žalovanej povolené splácať dlh v splátkach, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že má dve maloleté nezaopatrené deti a je poberateľkou príspevku v hmotnej núdzi 135,- eur a rodinných prídavkov 49,- eur mesačne. Určená splátka je tak pre ňu vysoká, má výdavky na jedlo, stravu, dcéru, ktorá ide do školy. Partner pracuje na dohodu, ide o občasnú brigádu, zarobí 70,- eur.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí. Žiadala, aby jej žalovaná uhradila škodu tak, ako bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie.

5. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

7. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovanej nariaďovať pojednávanie.

8. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

14. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

15. V zmysle § 232 ods. 2,3 CSP lehota na plnenie (tzv. paričná lehota), ktorá je v zásade tri dni, môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Ide pritom o právo súdu, nie povinnosť. Platí, že predĺženie paričnej lehoty, resp. povolenie splácania uloženej povinnosti v splátkach musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Je pravdou, že zlá finančná situácia povinnej strany sporu je v zmysle ustálenej judikatúry jedným z relevantných dôvodov, pre ktorý tak môže súd rozhodnúť. Ďalšími hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, ale aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované ako R V/1968).

16. Na základe uvedeného, po zhodnotení všetkých hľadísk, za ktorých je možné povoliť platenie priznaného plnenia v splátkach, sa odvolací súd stotožnil s názorom, že je namieste povoliť plnenie dlhu žalovanou v splátkach po 100,- eur mesačne. Žalovaná sa síce nepopierateľne nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, avšak pred súdnym konaním ani počas neho neprejavila snahu vec riešiť zmierne a čo i len čiastočne nárok žalobkyne splniť. Dlh žalovanej má navyše pôvod v trestnom čine, ktorý spáchala vedome a úmyselne, pričom použila voči žalovanej násilie. Plnenie dlhu žalovanou v splátkach podľa jej predstáv (5-10,- eur mesačne) by znamenalo úplné splnenie dlhu v časovom horizonte 4 až 9 rokov, čo by vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu i relatívne vysoký vek žalobkyne nebolo v súlade s princípmi spravodlivosti a poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany dotknutým právam žalobkyne.

17. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalobkyne nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).